

Bilag til bet. o. lovf. vedr. udlændingeloven

4. a. Dansk Flygtningehjælp og Landsforeningen af Beskikkede Advokater udtrykker i deres udtalelser betænkelighed ved den foreslåede afvisningsregel i § 48, stk. 2. Det fremhæves, at betænkelighederne til dels hænger sammen med, at afgørelser om afvisning ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, og at en klage til Justitsministeriet ikke har opsættende virkning. Særligt nævner Flygtningehjælpen, at det forhold, at udlændingen ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse i konventionens forstand, »sikrer ikke f.eks. alle de facto-flygtninge (f.eks. langt flertallet af iranere og polakker) mod afvisning og tilbagesendelse til hjemlandet«. Landsforeningen søger gennem 4 eksempler at vise, at de facto-flygtninge efter forslaget slet ikke er beskyttet mod refoulering, og at man for K-flygtninges vedkommende fjerner de gældende processuelle retsgarantier.

b. Som det er nævnt ovenfor, behandles ansøgningen om asyl under anvendelse af de hidtidige retsgarantier, hvis den pågældende ikke afvises ved grænsen, og der kan i fuldt ud samme omfang meddeles opholdstilladelse som de facto-flygtning. Hvis en asylansøger indrejser direkte fra hjemlandet, vil afvisning som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget side 8, højre spalte, *ikke kunne ske*. Dette hænger sammen med, at man, når den pågældende på grænsen henvender sig til de danske myndigheder, ikke uden en nærmere og grundig undersøgelse har mulighed for at tage stilling til, om en tilbagesendelse vil være i strid med flygtningekonventionens forbud mod tilbagesendelse (refoulering). I disse tilfælde vil asylansøgeren blive behandlet som hidtil, det vil sige under anvendelse af de gældende retssikkerhedsgarantier. Indrejser den pågældende derimod til Danmark fra eller gennem et land, der har tilsluttet sig flygtningekonventionen, eller fra et land, om hvilket man bestemt må antage ikke vil tilbagesende den pågældende til hjemlandet, vil afvisning kunne ske. Afgørelse om afvisning vil i sidstnævnte tilfælde ikke blive truffet, hvis der er tvivl om, hvorvidt tilbagesendelse vil kunne finde sted.

Består en sådan tvivl, vil asylansøgerne kunne indrejse og opholde sig her i landet, indtil der er truffet endelig afgørelse i asylsagen. Det er efter Justitsministeriets opfattelse

helt afgørende, at der ved indrejse fra lande som ovenfor omtalt ikke sondres mellem, om den pågældende i sidste ende må anses for at være konventionsflygtning eller de facto-flygtning. En sådan sondring ville kunne medføre, at konventionsflygtninge kunne afvises ved grænsen, medens de facto-flygtninge ikke kunne afvises.

Særligt med hensyn til de fire eksempler, som Landsforeningen fremdrager, bemærkes, at hverken iranere, polakker eller libanesere, der er indrejst i Danmark direkte fra hjemlandet, vil kunne afvises. Er indrejsen sket fra eller gennem et land, der har tiltrådt flygtningekonventionen fuldt ud, vil afvisning kunne ske. Sker indrejse fra et land, der ikke eller kun i begrænset omfang har tiltrådt flygtningekonventionen, vil afvisning ikke kunne ske, hvis der er tvivl om, hvorvidt tilbagesendelse til hjemlandet vil kunne ske. Dette gælder, uanset om den pågældende til sin tid eventuelt ville blive anset for konventionsflygtning eller de facto-flygtning.

5. a. Dansk Flygtningehjælp og Landsforeningen foreslår, at afgørelsen om afvisning bør træffes under anvendelse af proceduren i lovens § 53 a, stk. 3. Følges dette forslag, betyder det, at afvisningen forinden skal forelægges Dansk Flygtningehjælp.

b. Justitsministeriet kan ikke tiltræde dette forslag. Som nævnt ovenfor vil afvisning ikke finde sted, hvis asylansøgeren indrejser direkte fra hjemlandet. Afvisning vil endvidere ikke kunne ske, hvis ansøgeren ikke indrejser fra eller gennem et land, som ikke eller kun i begrænset omfang har tiltrådt flygtningekonventionen, hvis der er tvivl om, hvorvidt tilbagesendelse vil kunne finde sted. Afvisningsbeslutningen bliver alene truffet på baggrund af oplysninger om asylansøgerens nationalitet og indrejseforhold, og ikke efter en vurdering af asylgrundlaget i øvrigt. Hertil kommer, at det er altafgørende, at afgørelserne træffes, inden de pågældende indrejser igennem paskontrollen. De hidtidige erfaringer har vist, at det er overordentlig vanskeligt at få lande til at tilbagetage asylansøgere, der i Danmark har fået afslag under henvisning til, at det pågældende land er første asylland. Den mindste forsinkelse med hensyn til at træffe afgørelse, og som medfører, at asylansøgeren af praktiske grunde enten må indrejse i landet eller eventuelt må op-